

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος στη διπλή εορτή του Οσίου Ιωάννου του Ρώσσου στο Νέο Προκόπι, έναν αιώνα μετά την έλευση του ιερού λειψάνου του στην Ελλάδα

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Με εξέχουσα μεγαλοπρέπεια και πρωτοφανή πληθώρα συρρεόντων προσκυνητών, εορτάσθηκε, την Κυριακή 26 και τη Δευτέρα 27 Μαΐου 2024 η μνήμη του [Οσίου πατρός ημών Ιωάννου του Ρώσσου](#) του νέου Ομολογητού, στο [Νέο Προκόπιο Ευβοίας](#) και συγκεκριμένα στο Ιερό Προσκύνημά Του, όπου, επί έναν αιώνα, το άφθαρτο Ιερό Σκήνωμά του, ως ατίμητος θησαυρός και ιερά παρακαταθήκη φυλάσσεται και καταστολίζει, ευλογεί και προστατεύει την Ιερά Μητρόπολη Χαλκίδος, Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων.

Δυσανρίθμητοι φιλέορτοι χριστιανοί προσκυνητές, όλων των ηλικιών, από την Πατρίδα μας και από άλλες χώρες της υψηλίου προσήλθαν να λάβουν τη Χάρη του Τριαδικού Θεού, με τις πρεσβείες του Οσίου Ιωάννου, να τιμήσουν τη μνήμη Του και να αποδώσουν στο Ιερό του Λείψανο τιμή, δεήσεις, ικεσίες και αιτήματα.

Μάλιστα, μεγάλα πλήθη, ιδιαιτέρως νέων, ανθρώπων με συγκλονιστική θερμότητα πίστεως και πολλή ευλάβεια, περπάτησαν και φέτος απόσταση μεγαλύτερη των 50 χιλιομέτρων, από τη Χαλκίδα ως το Νέο Προκόπιο. Εκπληρώνοντας έτσι το καθιερωμένο τους «τάμα» στον Όσιο Ιωάννη.

Ωστόσο, ορόσημο της φετινής πανηγύρεως υπήρξε η επανακομιδή της δεξιάς χειρός του Οσίου Ιωάννου, από τον [Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο](#), το απόγευμα της Κυριακής 26 Μαΐου 2024, πριν την έναρξη του πανηγυρικού Εσπερινού.

Ρίγη συγκινήσεως προκλήθηκαν κατά την υποδοχή του ιερού αποτμήματος και μετά την απόδοση των τιμών, τελέσθηκε δέηση και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, απευθυνόμενος προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Ιερώνυμο και εξιστορώντας σε όλους τους παρισταμένους την σημασία του σπουδαίου γεγονότος, ανέφερε:

«Μακαριώτατε Αρχιεπίσκοπε Αθηνών και πάσης Ελλάδος κύριε ΙΕΡΩΝΥΜΕ,

Με ρίγη συγκινήσεως, χαρά και αγαλλίαση Σας υποδεχόμαστε τούτη την ώρα στο Ιερό Προσκύνημα του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Ιωάννου του Ρώσσου, του νέου Ομολογητού, εδώ στο Νέο Προκόπιο της Ευβοίας, οι Σεβασμιώτατοι

Μητροπολίτες: Καρυστίας και Σκύρου και Αντιπρόεδρος της σεπτής Ιεραρχίας κ. Σεραφείμ, Ειρηνυπόλεως (του Οικουμενικού Πατριαρχείου) κ. Νίκανδρος, Κορίνθου κ. Διονύσιος, Καρπενησίου κ. Γεώργιος, Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος, Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρος, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Σκοπέλου και αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιερού Προσκυνημάτων κ. Νικόδημος, ο Ιερός Κλήρος, οι Άρχοντες, ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ, ο φιλόχριστος κατά ξηράν, αέρα και θάλασσα Στρατός, τα Σώματα Ασφαλείας, οι Σύλλογοι Προκοπιέων και Καππαδοκών, τα Σχολεία, ο Σύλλογος Εθελοντικών Δυνάμεων Δασοπροστασίας και Διάσωσης Προκοπίου Ευβοίας, ο Ιερατικός Προϊστάμενος π. Ιωάννης Μάρκου και πάντες οι διακονούντες ενταύθα, ο ευλαβέστατος και όντως αναρίθμητος Λαός του Θεού και η ταπεινότης μου και Σας προσφωνούμε με τον πασχάλιο χαιρετισμό Χριστός Ανέστη και το καλώς ωρίσατε, μετά της τιμίας Συνοδείας Σας.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ανταποκρίνεσθε στην πρόσκλησή μας και μας χαροποιείτε με την τιμητική και πάντοτε ιεροπρεπή παρουσίας Σας στον τόπο μας, ο οποίος είναι και δικός Σας τόπος. Η εφετεινή, ωστόσο, έλευσή Σας είναι σταθμός σημαντικός στην ιστορία για δύο σπουδαίους λόγους:

Ο πρώτος είναι η επέτειος της συμπληρώσεως εκατόν ετών παρουσίας του Οσίου Ιωάννου στην Εύβοια και την Μητρόπολή μας.

Ναί! Πέρασε ένας αιώνας, από τότε που οι ξεριζωμένοι πρόσφυγες του Προκοπίου της Καππαδοκίας μας έφεραν αυτόν τον ατίμητο θησαυρό.

Τις τραγικές στιγμές του ξεριζωμού και τις αφάνταστες δυσκολίες που αντιμετώπισαν οι Πρόσφυγες, περιγράφει η αείμνηστη Διδώ Σωτηρίου, στο έργο της «Μέσα στις Φλόγες», ικανό να ραγίσει όχι μόνο καρδιές, αλλά ακόμη και τις πέτρες.

Ενάμισι εκατομμύριο άνθρωποι βρεθήκανε ξαφνικά έξω από την προγονική τους γη. Παράτησαν σκοτωμένα παιδιά και γονιούς άταφους. Παράτησαν περιουσίες, τον καρπό στα δέντρα, το φαί στη φουφού, τη σοδειά στην αποθήκη, το κομπόδεμα στο συρτάρι, τα πορτρέτα των προγόνων στους τοίχους. Και βάλθηκαν να τρέχουν, να φεύγουν κυνηγημένοι απ' το τούρκικο μαχαίρι και τη φωτιά του πολέμου... Άρπαξαν βάρκες, καΐκια, σχεδίες, βαπόρια και πέρασαν τη θάλασσα σ' έναν ομαδικό, φοβερό ξενιτεμό. Κοιμήθηκαν αποβραδής νοικοκυραίοι στον τόπο τους και ξύπνησαν φυγάδες, θαλασσοπόροι, άστεγοι, άποροι, αλήτες και ζητιάνοι στα λιμάνια του Πειραιά, της Σαλονίκης, της Καβάλας, του Βόλου, της Πάτρας.

Ενάμισι εκατομμύριο αγωνίες και οικονομικά προβλήματα ξεμπάρκαραν στο

φλούδι της Ελλάδας, με μια θλιβερή ταμπέλα κρεμασμένη στο στήθος: «Πρόσφυγες!». Που ν' ακουμπήσουν οι πρόσφυγες; Τί να σκεφτούν; Τί να ξεχάσουν; Τί να πράξουν; Πού να δουλέψουν; Πώς να ζήσουν;

Τρέμαν ακόμα από το φόβο. Τα μάτια τους ήταν κόκκινα απ' το αιμάτινο ποτάμι της κόλασης που διάβηκαν. Και σαν πάτησαν σε στέρεο έδαφος, μετρήθηκαν να δουν πόσοι φτάσανε και πόσοι λείπουν. Κι οι ζωντανοί δεν το πιστεύανε, μόνο άπλωναν τα χέρια τους στο κορμί τους και το ψάχνανε, για να βεβαιωθούνε πως δεν ήταν βρικόλακες. Και ψάχναν και για την ψυχή τους, να δουν αν ήταν στη θέση της. Μ' αυτή ήταν άφαντη. Είχε μείνει πίσω στην πατρίδα, κοντά στους αγαπημένους νεκρούς και στους αιχμαλώτους, κοντά στα σπιτάκια, στα χωράφια, στις δουλειές και στα καζάντια...

Αυτοί, ωστόσο, οι άνθρωποι, μέσα σε αυτές τις απερίγραπτες συνθήκες, επέλεξαν με κινδύνους και κόπους και θυσίες να πάρουν μαζί τους το ιερό λείψανο, ιερές εικόνες και κειμήλια...

Τους οφείλουν οι μεγάλες δυνάμεις και «οι κρατούντες πλήθους και οι γεγαυρωμένοι επί όχλοις εθνών» αίτηση συγγνώμης, και εμείς και τούτη την εύσημη ώρα, τους καταθέτουμε ειλικρινή και εκ βαθέων ευγνωμοσύνη, μαζί με την διαβεβαίωσή μας πως «το μνημόσυνον αυτών εις γενεάν και γενεάν»!

Ο δεύτερος λόγος είναι, Μακαριώτατε, γιατί μας έρχεσθε δώρον φέροντες!

Και άλλη φορά στο παρελθόν προσκομίσατε στον Άγιο δώρο Σας, τον επιστημονικό Σας κόπο και μόχθο, λόγου χάριν, που ακούει στο όνομα «Μεσαιωνικά μνημεία της Εύβοιας» και Εκείνος το ευλόγησε και το Ιερό του Προσκύνημα το εξέδωσε και έτυχε μάλιστα και της δικαίας επιβραβεύσεως της Ακαδημίας Αθηνών.

Σήμερα, όμως, η προσφορά Σας δεν συγκρίνεται με καμμιάν άλλη! Μας κομίζετε το μέχρι σήμερα ελλείπον εκ του αδιαλωβήτου ιερού λειψάνου του Οσίου απότμημα της δεξιάς του χειρός, η οποία απεκόπη όταν ο Όσιος ευρίσκετο, ακόμη, στο Προκόπιο της Καππαδοκίας. Τις σχετικές πληροφορίες λαμβάνουμε από την διήγηση του αιμνήστου Αρχιμανδρίτου Διονυσίου Χαραλαμπίδη, του Προκοπιέως, όπως αυτή δημοσιεύθηκε στην εκδοθείσα το 1897 Ασματική Ακολουθία του Οσίου και αναφέρει επί λέξει: «Προ ολίγων ετών, ήτοι κατά το 1880 Σωτήριον έτος, μαθόντες οι εν τη Ιερά και Σεβασμία Μονή ενασκούμενοι οσιώτατοι Ρώσσοι Πατέρες, παρά των εν τη ιδία Μονή συνασκουμένων Καππαδοκών συναδέλφων αυτών, περί του Ιερού και ακεραίου όλως Λειψάνου του Οσίου πατρός ημών Ιωάννου, περί του βίου και των εκάστοτε γενομένων θαυμάτων αυτού, ευλαβεία προς τον συμπολίτην αυτών Άγιον φερόμενοι, απέστειλαν επί τούτω αδελφόν τινά

της Μονής, όστις μετέβη απευθείας εις Προκόπιον, και εξητήσατο παρά των κατοίκων αυτού, μέρος τι του ιερού λειψάνου του Αγίου Ιωάννου, όπως, μετά και άλλων ιερών κειμηλίων, ενθησαυρισθή εν τη Ιερά αυτών Μονή. Τότε τινές μεν των Προκοπέων εδέχθησαν την πρότασιν ευχαρίστως, έτεροι δε βαρέως τούτο ήκουσαν και ουδεποσώς ν'αποκοπή η δεξιά του Αγίου συγκατετέθησαν. Ούτω δε επέστρεψεν ο αποσταλείς αδελφός, κεναίς ταίς χερσίν, εις τα ίδια. Μετά παρέλευσιν όμως μικρού χρονικού διαστήματος, αυτοί ούτοι, οι πρότερον σφοδρώς αντιτείνοντες, μεταμεληθέντες ως εκ θαύματος, πρώτοι αυθορμήτως παρεκινήθησαν και συγκατετέθησαν μετά των άλλων κατοίκων πάντων ομοφώνως, όπως αποκοπή η δεξιά του αγίου και αποσταλή εις την ειρημένην Ιεράν Μονήν.

Και ούτως αποφασίσαντες κοινώς απέκοψαν αυτήν και απέστειλαν δι'εμού του ελαχίστου Ιερομονάχου Διονυσίου, και ενός των προκρίτων της πόλεως ημών, εις το αγιώνυμον Όρος του Άθω, κατά Μάιον του 1881.

Φθάσαντες δ' αμφοτέροι ακινδύνως εκείσε και αποκομίσαντες την δεξιάν του Αγίου εις την ειρημένην Ιεράν Μονήν του Ρωσσικού, οίαν παρ' αυτής μεγαλοπρεπή υποδοχήν της δεξιάς του αγίου είδομεν και οίαν φιλοξενίαν και περιποίησιν ενετύχομεν παρά των πατέρων της Ιεράς Μονής ταύτης, περιττόν εστιν ενταύθα να εκθέσωμεν. Μετά μηνιαίαν δε αυτόθι διατριβήν ημών, εν τω επανέρχεσθαι ημάς εν τη πατρίδι ημών, οι πατέρες της εν λόγω Ιεράς Μονής εδωρήσαντο ημίν ικανά ιερά αναθήματα και μερικήν χρηματικήν συνδρομήν, προς ανέγερσιν μικρού παρεκκλησίου επί του τάφου του αγίου...».

Ταύτα, όσον αφορά το απότμημα της δεξιάς χειρός, το οποίον εδώρησαν εις την αγιορείτικη Ιερά Μονή του Αγίου Παντελεήμονος.

Το υπόλοιπον, όμως, τμήμα του δεξιού βραχίονος και της παλάμης του Οσίου, διεφύλαξαν μετ' ευλαβείας και σεβασμού έως σήμερον οι παρευρισκόμενοι εδώ ευσεβέστατοι αυτάδελφοι κ. Ελένη και κ. Ελευθέριος Παπαγρηγορίου, απόγονοι του αιοδήμου Ιερέως Γρηγορίου, οι οποίοι έχουν την ευλαβή τόλμη να το αποχωρισθούν και να το προσφέρουν στο Ιερό Προσκύνημα, εξασφαλίζοντάς το φυσικά και διά το μέλλον, υπείκοντες στην συνείδησή τους, αλλά και στην προτροπή του πνευματικού των πατρός, αγαπητού μας δε και πολυσεβάστου αδελφού και συλλειτουργού αιδεσιμολογιωτάτου πρωτοπρεσβυτέρου π. Λάμπρου Ανδρεάκη, λαμπρού Κληρικού, ο οποίος διακονεί με αφοσίωση υπό το ωμοφόριόν Σας, Μακαριώτατε, στην Ενόριο Εκκλησία του Αγίου Αθανασίου Πολυδρόσου στο Χαλάνδρι Αθηνών.

Με πάλουσαν εκ συγκινήσεως καρδίαν τους ευχαριστούμε και τους συναριθμούμε στους μεγάλους ευεργέτες του Ιερού τούτου Καθιδρύματος.

Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Δεχθήτε, ως μικρόν αντίδωρον, δι' όσα ευλογήσατε και ο ίδιος αυτοπροσώπως, σήμερα μας προσφέρετε το πρώτο αργυρό μετάλλιο, το οποίο εξέδωσε το Ιερό μας Προσκύνημα, με αφορμή την συμπλήρωση των εκατόν ετών παρουσίας ανάμεσά μας του Οσίου Ιωάννου και Σας προσφέρει δι' εμού το Διοικητικόν Συμβούλιον, ένεκεν ευγνωμοσύνης, αγάπης και σεβασμού.

Σας παρακαλούμε δε, να επιδώσετε τιμητικώς, εκ μέρους του Προσκυνήματος, στον π. Λάμπρο έναν επιστήθιο Σταυρό και στα δύο ευλαβέστατα αδέλφια Ελένη και Ελευθέριο Παπαγρηγορίου, που τα θεωρούμε και δικά μας αδέλφια και θα τα μνημονεύουμε ες αεί, τα σχετικά του Διοικητικού Συμβουλίου ευεργετήριά μας γράμματα και από ένα αργυρό σταυρό, με ευλογία του Οσίου Ιωάννου, εκφραστικά καρδιακής ευγνωμοσύνης.

Μακαριώτατέ μου,

Ασπάζομαι το δωροφόρον άγιον χέρι Σας και κλίνων το γόνυ της ψυχής μου ευχαριστώ τον Όσιο Ιωάννη, για όλες του τις φανερές και αφανείς ευεργεσίες και για τούτη την απερίγραπτη χαρά και τον ικετεύω να μην αποκάμη δεόμενος υπέρ πάντων ημών.

Σκέπε πάσης βλάβης τε και οργής την νήσον Ευβοίας Ιωάννη Θαυματουργέ και την ευλογίαν την σην δίδου απαύστως απάση τη Ελλάδι και τη Οικουμένη, ως πλήρης χάριτος».

Στην αντιφώνησή του, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Ιερώνυμος επεσήμανε ότι η αθανασία είναι ο βαθύτερος πόθος κάθε ανθρώπου, ο Άγιος Ιωάννης ο Ρώσος μας δείχνει τον ασφαλή δρόμο για την αθανασία, ο οποίος περνά μέσα από τον Χριστό και την εφαρμογή των εντολών του, που συμπυκνώνονται στη φράση «αγαπάτε αλλήλους».

Για την Εκκλησία η αγάπη είναι στάση του άλλου, που σέβεται απόλυτα την ελευθερία του άλλου και την μοναδικότητά του. Ο μόνος τρόπος, λοιπόν, για να μετέχουμε της αθανασίας του Θεού, για την οποίαν ο Θεός μας δημιούργησε, είναι να αγαπάμε ανεξαιρέτως όλους τους ανθρώπους, με τον ίδιο τρόπο που τους αγάπησε και ο Χριστός. Ένα τέτοιο ζωντανό παράδειγμα αγάπης χωρίς όρια, χωρίς διακρίσεις είναι ο Όσιος Ιωάννης ο Ρώσσος.

Το ιερό δεξιό χέρι του Αγίου, σήμερα, εκατό χρόνια μετά τον ερχομό του ιερού λειψάνου του στην Ελλάδα, επιστρέφει και τοποθετείται στη θέση του.

Το λείψανο του Αγίου Ιωάννου του Ρώσσου αντιπροσωπεύει το μέλλον όλων των ανθρωπίνων σωμάτων. Το ανθρώπινο σώμα είναι ο ναός του Αγίου Πνεύματος. Αυτό το σώμα θα αναστηθεί κατά τη Δευτέρα παρουσία. Το σώμα του Αγίου Ιωάννου του Ρώσσου προγεύεται την αθανασία.

Αμέσως μετά, τελέσθηκε ο Πανηγυρικός Εσπερινός, στον οποίο χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος.

Κατά τη διάρκεια της νύκτας, μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες της Δευτέρας, τελέσθηκε ολονύκτια Αγρυπνία.

Την κυριώνυμη ημέρα της εορτής, Δευτέρα 27 Μαΐου 2024, χοροστάτησε στον Όρθρο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Γεώργιος και προεξήρχε στο Αρχιερατικό Συλλείτουργο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ειρηνουπόλεως κ. Νίκανδρος, ενώ και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος.

Μετά τη Θεία Λειτουργία ακολούθησε η μεγαλειώδης Ιερά Λιτανεία του Ιερού Σκηνώματος του Οσίου Ιωάννου στους δρόμους του Νέου Προκοπίου, οι οποίοι πλημμυρίζουν στρωμένοι με ροδοπέταλα.

Στην Ιερά Λιτανεία συμμετείχαν πολλοί Ιερείς, Βουλευτές Ευβοίας, ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ Δημήτριος Χούπης, ο Περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδος κ. Φάνης Σπανός, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Ευβοίας κ. Γεώργιος Κελαϊδίτης, οι Δήμαρχοι Μαντουδίου-Λίμνης-Αγίας Άννης κ. Γεώργιος Τσαπουρνιώτης, Χαλκιδέων κα. Έλενα Βάκα και Διρφύων-Μεσσαπίων κ. Γεώργιος Ψαθάς, οι ευεργέτες του Ιερού Προσκυνηματος κ. Ιωάννης και κ. Ελισάβετ Συμεωνίδη, άλλοι Εκπρόσωποι της Α/βάθμιας και Β/βάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης, του Στρατού, των Σωμάτων Ασφαλείας και τοπικών Συλλόγων και Φορέων, αλλά κυρίως αναρίθμητες στρατιές ευσεβών χριστιανών από όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

Στην πλατεία του Νέου Προκοπίου τελέσθηκε Δέηση υπέρ υγείας όλων των προσκυνητών του Οσίου και τον θείο λόγο κήρυξε Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος.

Περισσότερες φωτογραφίες:

(Φωτογραφίες: Παρασκευή Σπυροπούλου, Μαρία Καραπά, Ανδρέας Ρούκο,

Δημήτριος Πετρογιάννης, Δημήτριος Τούσης)